P9_TA(2021)0358

Revision af de makroøkonomiske lovgivningsrammer

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2021 om revision af de makroøkonomiske lovgivningsrammer for en bedre indvirkning på Europas realøkonomi og større gennemsigtighed i beslutningstagningen og den demokratiske ansvarlighed (2020/2075(INI))

(2022/C 99/21)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, undertegnet i Rom i 1957,

— der henviser til artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union,

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), navnlig artikel 121, 122, 126 og 136 og protokol nr. 12,

— der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2010 om den finansielle, økonomiske og sociale krise: henstillinger vedrørende foranstaltninger og initiativer, der bør træffes (midtvejsbetænkning) ([1]), og til sin beslutning af 6. juli 2011 om den finansielle, økonomiske og sociale krise: henstillinger vedrørende foranstaltninger og initiativer, der bør træffes ([2]),

— der henviser til Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer ([3]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1173/2011 af 16. november 2011 om en effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet ([4]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1174/2011 af 16. november 2011 om håndhævelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i euroområdet ([5]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1175/2011 af 16. november 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker ([6]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer ([7]),

— der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 1177/2011 af 8. november 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ([8]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet ([9]),

([1]) EUT C 70 E af 8.3.2012, s. 19.
([2]) EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 140.
([3]) EUT L 306 af 23.11.2011, s. 41.
([4]) EUT L 306 af 23.11.2011, s. 1.
([5]) EUT L 306 af 23.11.2011, s. 8.
([6]) EUT L 306 af 23.11.2011, s. 12.
([7]) EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.
([8]) EUT L 306 af 23.11.2011, s. 33.
([9]) EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1.

Torsdag den 8. juli 2021

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 af 21. maj 2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet ([10]),

— der henviser til sin beslutning af 24. juni 2015 om gennemgang af rammerne for økonomisk styring: status og udfordringer ([11]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. februar 2015 med titlen »Optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af de gældende regler under stabilitets- og vækstpagten« (COM(2015)0012/2),

— der henviser til de fire formænds rapport af 5. december 2012 med titlen »Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union«, til de fem formænds rapport af 22. juni 2015 om gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union, til Kommissionens hvidbog af 1. marts 2017 om Europas fremtid og til Kommissionens oplæg af 31. maj 2017 om en dybere Økonomisk og Monetær Union,

— der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 03/2018 med titlen »Revision af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer (PMU)«,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640),

— der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt ([12]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. februar 2020 med titlen »Evaluering af den økonomiske styring« (COM(2020)0055),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. marts 2020 med titlen »En koordineret økonomisk reaktion på covid-19-udbruddet« (COM(2020)0112),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. marts 2020 om aktivering af stabilitets- og vækstpagtens generelle undtagelsesklausul (COM(2020)0123),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. maj 2020 med titlen »Et vigtigt øjeblik for Europa: Genopretning og forberedelser til den næste generation« (COM(2020)0456),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. maj 2020 om EU-budgettet som drivkraft bag genopretningsplanen for Europa (COM(2020)0442),

— der henviser til Kommissionens forslag af 28. maj 2020 til Rådets forordning om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-pandemien (COM(2020)0441),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 ([13]),

— der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 16/2020 med titlen »Det europæiske semester: De landespecifikke henstillinger tager fat på vigtige spørgsmål, men der er behov for en bedre gennemførelse af dem«,

— der henviser til Det Europæiske Finanspolitiske Råds vurdering af EU's finanspolitiske regler med fokus på sixpack- og twopack-lovgivningen af 11. september 2019, til Det Europæiske Finanspolitiske Råds årsrapport af 29. oktober 2019, til Det Europæiske Finanspolitiske Råds erklæring af 24. marts 2020 om covid-19, til Det Europæiske Finanspolitiske Råds vurdering af 1. juli 2020 af den rette finanspolitiske kurs for euroområdet i 2021 og til Det Europæiske Finanspolitiske Råds årsrapport for 2020 af 20. oktober 2020,

([10]) EUT L 140 af 27.5.2013, s. 11.
([11]) EUT C 407 af 4.11.2016, s. 86.
([12]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0005.
([13]) EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13.

— der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 11. december 2020 om FFR og Next Generation EU, covid-19, klimaændringer, sikkerhed og eksterne forbindelser,

— der henviser til den institutionelle aftale af 16. december 2020 om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelse af nye egne indtægter ([14]),

— der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ([15]),

— der henviser til sin beslutning af 15. maj 2020 om den nye flerårige finansielle ramme, egne indtægter og genopretningsplanen ([16]),

— der henviser til Rådets forordning (EU) 2020/672 af 19. maj 2020 om oprettelse af et europæisk instrument for midlertidig støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE) som følge af covid-19-udbruddet ([17]),

— der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 21. juli 2020,

— der henviser til sin beslutning af 23. juli 2020 om konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 17.-21. juli 2020 ([18]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. september 2020 med titlen »Årlig strategi for bæredygtig vækst 2021« (COM(2020)0575),

— der henviser til sin holdning af 16. september 2020 om udkast til Rådets afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter ([19]),

— der henviser til sin beslutning af 13. november 2020 om investeringsplanen for et bæredygtigt Europa — Finansiering af den grønne pagt ([20]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten ([21]),

— der henviser til Kommissionens europæiske økonomiske prognose — vinteren 2021 (Institutionelt dokument nr. 144) fra februar 2021,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2021 med titlen »Et år siden covid-19 brød ud: finanspolitisk reaktion« (COM(2021)0105),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. februar 2020 med titlen »Evaluering af den økonomiske styring — Rapport om anvendelsen af forordning (EU) nr. 1173/2011, (EU) nr. 1174/2011, (EU) nr. 1175/2011, (EU) nr. 1176/2011, (EU) nr. 1177/2011, (EU) nr. 472/2013 og (EU) nr. 473/2013 og om formålstjenligheden af Rådets direktiv 2011/85/EU« (COM(2020)0055),

— der henviser til Kommissionens europæiske økonomiske prognose — foråret 2021 (Institutionelt dokument nr. 149) fra maj 2021,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juni 2021 med titlen »Samordning af den økonomiske politik i 2021: sådan får vi bugt med covid-19, understøttet genopretningen og moderniseret vores økonomi« (COM(2021)0500),

— der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A9-0212/2021),

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

([14]) EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28.
([15]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0054.
([16]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0124.
([17]) EUT L 159 af 20.5.2020, s. 1.
([18]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0206.
([19]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0220.
([20]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0305.
([21]) EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17.

Torsdag den 8. juli 2021

A. der henviser til, at rammerne for økonomisk styring i de sidste 30 år har gennemgået en række ændringer for at adressere fejl og mangler i deres udformning og gennemførelse og tilpasse dem til nye økonomiske udfordringer;

B. der henviser til, at den nuværende styringsramme har konceptuelle og praktiske svagheder, der har medført alt for komplekse regler, en svag håndhævelse, manglende ejerskab og manglende incitamenter til at føre symmetriske, kontracykliske politikker; der henviser til, at den nuværende ramme ikke har formået at mindske forskellene inden for EU eller at beskytte eller stimulere vækstfremmende offentlige investeringer;

C. der henviser til, at de mange reformer af ØMU'en i kølvandet på den globale finansielle krise har fokuseret på risikoreduktion, men ikke har indført risikodelingselementer;

D. der henviser til, at de makroøkonomiske tilpasningsprogrammer viste mangel på nationalt ejerskab og skadede den sociale struktur i de lande, der gennemførte dem;

E. der henviser til, at Kommissionen i 2015 vedtog en vejledning om optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af de gældende regler under stabilitets- og vækstpagten til at skabe større sammenhæng mellem strukturreformer, investeringer og finanspolitisk ansvarlighed;

F. der henviser til, at EU står over for mange langsigtede udfordringer: en folkesundhedskrise, en klimakrise og manglende investeringer i offentlig infrastruktur, der forværrer den socioøkonomisk ulighed;

G. der henviser til, at udfordringen med den dobbelte omstilling kræver yderligere offentlige investeringer, hvilket hindres under den nuværende finanspolitiske ramme; der henviser til, at investeringerne i både den offentlige og private sektor allerede var utilstrækkelige inden krisen til trods for de historisk lave renter;

H. der henviser til, at de offentlige bruttoinvesteringer blev beskåret efter den finansielle krise og statsgældskrisen, og at de offentlige nettoinvesteringer i mange medlemsstater endda er negative, hvilket indikerer, at den nuværende finanspolitiske ramme afføder alt for svage konsolideringsforanstaltninger og bidrager til et fald i de offentlige investeringer i perioder med finanspolitisk konsolidering;

I. der henviser til, at der er betydelige investeringshuller, som bør lukkes: 470 mia. EUR om året til og med 2030 til at nå EU's miljømæssige mål ([22]), 142 mia. EUR om året til social infrastruktur såsom hospitaler eller skoler ([23]) og 190 mia. EUR om året til stabilisering af beholdningen af offentlig kapital ([24]);

J. der henviser til, at det offentlige gældsniveau i begyndelsen af pandemien var højt, og at det hidtil usete økonomiske tilbageslag, de ekstraordinære nationale finanspolitiske foranstaltninger, der er truffet som reaktion på pandemien, og nødvendigheden af at støtte en bæredygtig og inklusiv genopretning vil påvirke de offentlige finanser, så EU's gældskvote presses op på et nyt toppunkt på over 100 % af BNP;

K. der henviser til, at miljømæssig ([25]) og social bæredygtighed er knyttet sammen med risici for den finanspolitiske stabilitet på lang sigt;

L. der henviser til, at pandemien skaber et hidtil uset, udefrakommende chok med store asymmetriske indvirkninger, der påvirker EU's økonomiske udsigter negativt og bidrager til at øge forskellene mellem medlemsstaterne;

([22]) Kommissionen, SWD(2020)0098 — »Identifying Europe's recovery needs« af 27.5.2020, s. 14-16.

([23]) Dette skøn omfatter kun sundheds- og langtidspleje (70 mia. EUR), uddannelse og programmer for livslang læring (15 mia. EUR) samt økonomisk overkommelige boliger (57 mia. EUR). Kilde: L. Fransen, G. Bufalo og E. Reviglio, »Boosting Investment in Social Infrastructure in Europe — Report of the High-Level Task Force on Financing Social Infrastructure in Europe«, 2018, s. 116.

([24]) Kommissionen, SWD(2020)0098 — »Identifying Europe's recovery needs« af 27.5.2020, s. 18-20.

([25]) Extreme disaster tend to lower economic output (Botzen, Deschenes og Sanders, 2019); IMF forventer, at store vejrrelaterede katastrofer kan have en negativ indvirkning på det reale BNP pr. indbygger, og at lande, der er bedre rustet til at klare store naturkatastrofer, bedre kan afbøde denne indvirkning.

M. der henviser til, at pandemien har forværret den allerede eksisterende ulighed og fattigdom og har vist vigtigheden af den europæiske sociale model og dens sociale sikkerhedsnet;

N. der henviser til, at økonomiske prognoser ([26]), ([27]) i Europa viser en ufuldstændig og uensartet genopretning, der sker i forskellige hastigheder; der henviser til, at vaccineudrulningen tager fart, og at der er betydelige risici for forskelle og forværrede uligheder mellem lande, sektorer og segmenter af samfundet, navnlig blandt unge arbejdstagere, kvinder og lavtuddannede arbejdstagere;

O. der henviser til, at der på lang sigt stadig er risici for negative virkninger for visse medlemsstaters økonomier, og at tilbagetrækningen af støtten derfor bør suppleres med foranstaltninger til fremme af jobskabelse og omfordeling, navnlig i form af efteruddannelses- og omskolingsprogrammer samt indkomststøtte i nødvendigt omfang;

P. der henviser til, at geopolitiske risici kan have indvirkning på bæredygtigheden af statsgælden;

Q. der henviser til, at den diskretionære finanspolitiske støtte varierede i størrelse og sammensætning mellem medlemsstaterne med en klar positiv sammenhæng mellem finanspolitisk råderum og størrelsen af den politiske indsats, hvilket fører til en asymmetrisk indsats, der også kan skabe risiko for ulige vilkår på det indre marked og yderligere forskelle i hastigheden af genopretningen;

R. der henviser til, at EU's kriserespons ([28]) har styrket ØMU'en og indtil videre er lykkedes med at skabe tillid og tiltro og dermed lægge en dæmper på volatiliteten på de finansielle markeder; understreger i den forbindelse betydningen af at udstede EU-obligationer;

S. der henviser til, at Kommissionen i 2020 indledte en offentlig høring til gennemgang af effektiviteten af rammerne for økonomisk styring, som blev afbrudt på grund af udbruddet af covid-19-pandemien;

1. opfordrer Kommissionen til at relancere den offentlige debat om gennemgangen af den europæiske ramme for økonomisk styring og til at fremsætte omfattende, fremadskuende lovgivningsforslag som følge af gennemgangen; noterer sig, at gennemgangen af rammerne for økonomisk styring blev indstillet på grund af pandemien;

Finanspolitik hen imod en bæredygtig og inklusiv genopretning

2. glæder sig over aktiveringen af stabilitets- og vækstpagtens generelle undtagelsesklausul, som er fuldt ud begrundet i pandemiens økonomiske og sociale konsekvenser; bemærker, at den generelle undtagelsesklausul ikke suspenderer procedurerne i stabilitets- og vækstpagten, og anerkender, at den vil gøre det muligt for Kommissionen og Rådet at træffe de nødvendige politiske samordningsforanstaltninger inden for rammerne af pagten under fravigelse af de budgetkrav, der normalt ville gælde; fremhæver, at den generelle undtagelsesklausul har gjort det muligt for medlemsstaterne at vedtage meget betydelige udgifts- og indtægtsforanstaltninger for at minimere pandemiens økonomiske og sociale konsekvenser, og at den finanspolitiske støtte bør udfases gradvist med henblik på at støtte medlemsstaternes bestræbelser på at fastholde genopretningen og styrke den økonomiske og sociale modstandsdygtighed; bemærker graden af fleksibilitet i den nuværende ramme for økonomisk styring i den koordinerede politiske reaktion på covid-19-krisen;

3. glæder sig over Kommissionens meddelelse af 3. marts 2021 med de foreslåede overvejelser vedrørende deaktivering eller fortsat aktivering af den generelle undtagelsesklausul; bemærker, at en samlet vurdering af den økonomiske situation primært ud fra kvantitative kriterier bør tages med i betragtning; er enig i, at det centrale kriterium vil være niveauet for den økonomiske aktivitet i EU eller euroområdet sammenlignet med niveauerne før krisen; understreger imidlertid i denne forbindelse betydningen af udviklingen i den sundhedsmæssige, sociale og økonomiske situation i hele EU og i euroområdets økonomi; glæder sig over Kommissionens meddelelse om samordning af den økonomiske politik, hvoraf det fremgår, at stabilitets- og vækstpagtens generelle undtagelsesklausul fortsat vil være aktiveret i 2022 og forventes at blive deaktiveret i 2023;

([26]) Kommissionens økonomiske forårsprognose 2021 viser en nedgang i 2020 på - 6,1 % af BNP i EU og - 6,6 % af BNP i euroområdet. BNP-væksten forventes på kort sigt kun at stige langsomt igen med 4,2 % i 2021 og 4,4 % i 2022 i EU og 4,3 % i 2021 og 4,4 % i 2022 i euroområdet.

([27]) World Economic Outlook: Managing Divergent Recoveries, IMF (april 2021).

([28]) Navnlig inden for rammerne af den økonomiske genopretningspakke og SURE-instrumentet.

Torsdag den 8. juli 2021

4. mener, at gennemgangen af rammerne for økonomisk styring vil finde sted under udfordrende omstændigheder, nemlig de lave rentesatser, de hidtil usete problemer med nedarvet gæld og i lyset af en stor finanspolitisk genopretningspakke bestående af tilskud og lån finansieret af EU-gæld;

5. er af den opfattelse, at gennemgangen af EU-rammerne for økonomisk styring er nødvendig; er enig med Det Europæiske Finanspolitiske Råd i, at det er vigtigt at have en klar vej hen imod en revideret finanspolitisk ramme, helst inden den generelle undtagelsesklausul bliver deaktiveret;

6. er klar over, at hvis gennemgangen igangsættes efter deaktiveringen af den generelle undtagelsesklausul vil den blive sværere, mere omstridt og konfliktfyldt; mener derfor, at gennemgangen af rammerne for økonomisk styring bør overvejes før en eventuel tilbagevenden til de finanspolitiske regler;

7. bemærker, at en anvendelse af de nuværende finanspolitiske regler, navnlig tilpasningsstierne, i den nuværende situation ville føre til en hurtig gældsreduktion, der kan bremse økonomiernes genopretning, og potentielt svække medlemsstaternes engagement med hensyn til at overholde reglerne;

8. opfordrer Kommissionen til at opstille klare finanspolitiske retningslinjer for medlemsstaterne i den periode, hvor den generelle undtagelsesklausul er aktiveret, med henblik på at opnå forsigtige finanspolitikker på mellemlang sigt og sikre finanspolitisk holdbarhed på mellemlang sigt; opfordrer til, at der, når den generelle undtagelsesklausul er deaktiveret, og så længe der endnu ikke er en revideret ramme på plads, gøres brug af al den eksisterende fleksibilitet, der er fastsat i den nuværende ramme for økonomisk styring, som f.eks. »klausulen om usædvanlige begivenheder« på et landespecifikt grundlag for at forhindre en for tidlig finanspolitisk konsolidering og begrænse risiciene for negative virkninger på lang sigt;

9. mener, at de økonomiske indikatorer og tilpasningsstierne skal gennemføres forsigtigt, og opfordrer derfor til, at vademecummet og adfærdskodeksen for stabilitets- og vækstpagten revideres; understreger, at den finanspolitiske vejledning bør undgå procykliske skævheder, fremme opadgående konvergens, styrke en bæredygtig, inklusiv, grøn og digital genopretning ved at bidrage til den europæiske grønne pagt og til gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, tage hensyn til forskellige situationer i medlemsstaterne og modvirke makroøkonomiske ubalancer;

10. mener, at lån fra NextGenerationEU (NGEU) bør registreres som national gæld; opfordrer Kommissionen til i ajourføringerne af retningslinjerne for gennemførelse af stabilitets- og vækstpagten at behandle NGEU-lånefinansierede udgifter på samme måde som Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) i forbindelse med Kommissionens meddelelse om fleksibilitet;

11. opfordrer til en fortsat ekspansiv finanspolitisk kurs, så længe det er nødvendigt for at støtte genopretningen efter covid-19-pandemien og fremdrive de forandringer, der gør økonomierne grønnere, mere digitale og inklusive, samtidig med at der sikres finanspolitisk holdbarhed på mellemlang sigt; advarer mod en for tidlig tilbagetrækning af støtten og er enig med Kommissionens henstilling om, at finanspolitikken fortsat bør være fleksibel og tilpasse sig den aktuelle udvikling i nødvendigt omfang; mener, at de finanspolitiske støtteforanstaltninger bør blive mere målrettede, efterhånden som genopretningen skrider frem; støtter politikker, der er tilpasset pandemiens fase, vejen mod økonomisk genopretning og de enkelte landes forhold;

12. opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne udvikler troværdige strategier for tilbagetrækning af kriseforanstaltningerne uden at foregribe den fremtidige finanspolitiske udvikling;

13. bemærker risiciene for negative virkninger på lang sigt for kapitalakkumulationen og arbejdsmarkedet som følge af pandemien, som kan lægge en dæmper på økonomien; fremhæver, at genopretningen sandsynligvis fortsat vil være ujævn, og at finanspolitikken bør begrænse de negative virkninger og mindske uligheder ved at støtte de segmenter af økonomien og samfundet, der har en højere risiko for divergens;

14. opfordrer medlemsstaterne til at placere den finanspolitiske støtte af høj kvalitet i nogle troværdige mellemsigtede rammer og udarbejde robuste planer for den mellemsigtede finanspolitik for at sikre, at i det omfang, der er behov for ekspansive finanspolitiske foranstaltninger, bliver de støttet af vækst og inklusive foranstaltninger, og til at sikre finanspolitikkens kontracykliske funktion under hensyntagen til at de finanspolitiske nødforanstaltninger er midlertidige, begrænsede og målrettede med henblik på at sikre finanspolitisk holdbarhed på mellemlang sigt; opfordrer

medlemsstaterne til at overvåge de finanspolitiske risici, navnlig eventualforpligtelser, i relevant omfang; minder om den voksende betydning af at overvåge bæredygtighedsrelaterede finanspolitiske risici; bemærker, at en sådan god praksis for forvaltning af de offentlige finanser ville give forbedret gennemsigtighed og ansvarlighed;

15. glæder sig over EU-institutionernes og medlemsstaternes øjeblikkelige og koordinerede finanspolitiske reaktion, der har til formål at undgå en kraftig stigning i antallet af virksomhedskonkurser og i arbejdsløsheden; anbefaler, at mere generel støtte gradvist erstattes af mere målrettede ordninger for at begrænse risiciene for virksomhedskriser og negative virkninger; anbefaler, at den offentlige støtte kun koncentreres om virksomheder, der er levedygtige på lang sigt, i lyset af EU's grønne og digitale dagsorden;

16. bemærker, at den finanspolitiske kurs i medlemsstaterne og de makroøkonomiske rammer har fremmet nogle ofte procykliske finanspolitikker, både i gode og dårlige tider, som følge af at man ikke opbyggede tilstrækkelige stødpuder i nogle perioder eller ikke udnyttede det finanspolitiske råderum tilstrækkeligt i andre; bemærker endvidere, at der var en positiv sammenhæng mellem de medlemsstater, der har finanspolitisk råderum, og deres evne til hurtigt at mobilisere finanspolitiske hjælpepakker i et meget hurtigere tempo og uden tilknyttede låneomkostninger, hvilket har bidraget til at afbøde pandemiens negative socioøkonomiske virkninger;

17. understreger vigtigheden af finanspolitikkernes rolle, således at medlemsstaterne i lige høj grad kan sikre en bæredygtig, grøn, digital og inklusiv genopretning på den ene side og på den anden side sikre bæredygtige finanspolitikker, og at statsgælden er bæredygtig på lang sigt;

18. mener, at den fælles europæiske finanspolitiske reaktion (NGEU) er afgørende for genopretningen; efterlyser en hurtig og effektiv udnyttelse af ressourcerne fra NGEU under fuld respekt for de aftalte kriterier, hvilket vil spille en vigtig rolle som støtte for en bæredygtig og inklusiv økonomisk genopretning og til fremme af produktiviteten og investeringerne i EU;

En gennemgang af den makroøkonomiske lovgivningsramme

19. understreger det iboende samspil mellem penge- og finanspolitikken, idet det respekterer ECB's mandat og dens uafhængighed fuldt ud og værner om dens demokratiske legitimitet; bemærker, at det med en korrekt og ansvarlig udformning af begge politikker er lykkedes at yde den nødvendige støtte til økonomierne efter covid-19, førstnævnte ved at bevare gunstige finansieringsvilkår og sidstnævnte ved at støtte virksomheder, arbejdstagere og mennesker, hvilket viser, at de pågældende politikker er parate til at reagere på denne krise; mener, at en for tidlig tilbagetrækning af finanspolitikken også bør undgås for ikke at modvirke genopretningsplanens stimulerende virkning;

20. understreger, at pengepolitikken har løftet den største byrde hvad angår stabilisering i de seneste år og kriser; bemærker, at krisen som følge af pandemien har vist, at stabilisering ikke kan være pengepolitikkens ansvar alene, og at finanspolitikken bør spille en større rolle; advarer mod at blive for afhængige af en lempelig pengepolitisk kurs og ekstremt lave statsgældsomkostninger, selv om de nuværende monetære vilkår er gunstige og støtter genopretningen af økonomien under krisen;

21. understreger, at de nationale finanspolitikker sammen med Unionens politikker vil spille en vigtig rolle i opfyldelsen af EU's forpligtelser og ansvar i den globale kamp mod klimaændringer;

22. understreger, at der er strukturelle faktorer såsom aldring, stigende opsparing, lav inflation, investeringstilbøjelighed og en produktivitetsnedgang, der kan holde realrenten nede på mellemlang til lang sigt; mener, at de makroøkonomiske politikker bør adressere de faktorer, der ligger til grund for risikoen for sekulær stagnation, ved hjælp af bæredygtige vækst- og produktivitetsfremmende, afbalancerede og socialt retfærdige reformer; minder om, at sekulær stagnation typisk bl.a. er kendetegnet ved en reduceret arbejdsstyrke, lav efterspørgsel, meget store opsparinger og lave investeringer;

23. understreger nødvendigheden af at være forberedt på mindre positive scenarier; bemærker, at virkningen af chokket fra covid-19 har øget opsparingen, og at visse investeringsvalg er blevet forsinket; påpeger, at rentesatserne kan stige som følge af forventninger om højere inflation, når restriktionerne bliver lempet, og økonomien igen kommer op at stå; understreger vigtigheden af at fremme offentlige og private investeringer med henblik på at frigive ekstra kapital, navnlig

i lyset af EU's genopretning; understreger, at det ikke kun er investeringsniveauet, der har betydning for væksten, men også oprettelsen, kvaliteten og gennemførelsen af investeringsprogrammer; bemærker, at der var et betydeligt tab af investeringer under den seneste krise, og understreger vigtigheden af det økonomiske opsving med henblik på at øge investeringernes rentabilitet;

24. mener, at en passende og troværdig ramme for økonomisk styring er en nødvendig forudsætning for bæredygtige finanspolitikker og for gælds- og underskudsudviklinger, der sikrer troværdige veje til gældsreduktion, idet den fremmer langsigtet bæredygtig og inklusiv vækst og samtidig sikrer gunstige finansieringsvilkår, navnlig på lang sigt; mener endvidere, at rammen bør integrere elementer til at undgå procykliske politikker og opbygge tilstrækkelige stødpuder i gode tider for om nødvendigt at kunne have en makrostabiliseringsfunktion på kort sigt og sikre en forbedret og gennemsigtig styring, hvilket igen får økonomien til at virke til gavn for borgerne;

En omfattende analyse af statsgældens holdbarhed

25. bemærker, at statsgældsniveauerne er steget betydeligt og nu udgør knap 102 % af euroområdets samlede gældskvote med en forventet yderligere stigning i 2021 og 2022, og at nogle medlemsstater allerede har et betragteligt gældsefterslæb; bemærker, at omstændighederne har ændret sig, siden Maastrichtkriterierne blev fastlagt; understreger derfor, at rammen for økonomisk styring bør revideres i lyset af det aktuelle økonomiske klima, og at den bør være faktabaseret og fremtidsorienteret, samtidig med at den bygger på erfaringerne fra den eksisterende ramme og overholder traktaterne fuldt ud;

26. mener, at Unionens ramme for økonomisk styring skal revideres for at gøre gældsreglerne enklere og lettere at håndhæve og udformet med henblik på at støtte langsigtet økonomisk vækst med passende offentlige og private investeringer;

27. mener, at det i forbindelse med en revideret ramme for økonomisk styring bør overvejes, hvordan der kan sikres et landespecifikt tempo for nedbringelse af statsgælden, som sikrer finanspolitisk holdbarhed på lang sigt og bæredygtig og inklusiv vækst; opfordrer til, at gældsmålene på behørig vis afspejler den nye økonomiske virkelighed og de landespecifikke udfordringer;

28. mener, at europæiske sikre aktiver vil øge den finansielle stabilitet, forbedre den pengepolitiske transmission og bidrage til at styrke euroens internationale rolle;

29. er klar over, at meget store budgetunderskud i 2020 og 2021 og et nominelt BNP-tab vil være afspejlet i gældskvoterne;

30. anerkender, at de lave rentesatser mindsker trykket på finanspolitikken ved at reducere gældsbetjeningsomkostningerne; insisterer på, at konsekvenserne af de lave renter, eventuelle ændringer i rentesatserne og eventuelle kommende pengepolitiske foranstaltninger bliver indregnet ordentligt i analysen af statsgældens holdbarhed på mellemlang sigt; bemærker, at medlemsstaternes risikopræmier kan stige, navnlig for lande med høj eller stigende gæld, og at dette kan lægge ekstra pres på finanspolitikken og på økonomien;

31. understreger, at gældsbetjeningsomkostningerne sandsynligvis vil forblive lave i en overskuelig fremtid, fordi en stor del af gældsbyrden er dækket af lange løbetider og nogle gange obligationer med negativ rente, og at primære underskud kan blive opvejet af gunstige rente-vækst-forskelle; bemærker, at den nuværende positive situation for gældsbetjeningsomkostningerne kan ændre sig relativt hurtigt, mens en holdbar nedbringelse af statsgælden tager væsentlig længere tid; mener, at fordelen med lave gældsbetjeningsomkostninger er en lejlighed til at fastholde og gradvis nedbringe de høje gældsniveauer til et bæredygtigt niveau, sætte skub i den potentielle vækst og øge økonomiens modstandsdygtighed;

32. påpeger, at der er strukturelle problemer, der ligger til grund for de asymmetriske vækstrater i medlemsstaterne; mener, at vækst ikke er det eneste mål, da det kræver målrettet politisk støtte, herunder en finanspolitisk indsats, at skabe en økonomi, der tjener befolkningen, og at opfylde målene i den grønne pagt og Parisaftalen;

33. minder foruden reformer om vigtigheden af vækstfremmende politikker og bæredygtige private og offentlige investeringer, der har til formål at øge vækstpotentialet og nå EU's mål med fokus på den grønne og digitale omstilling og at øge vækstpotentialet, konkurrenceevnen og produktiviteten og fremme det indre marked; gentager, at fremtidsorienterede investeringer og udgifter har en positiv afsmittende virkning på gældens holdbarhed på mellemlang til lang sigt; opfordrer medlemsstaterne til at føre bæredygtige finanspolitikker og samtidig fastholde nationalt finansierede og vækstfremmende offentlige investeringer;

34. opfordrer Kommissionen til at tilstræbe en omfattende og gennemsigtig analyse af statsgældens holdbarhed med henblik på at støtte de politiske beslutningstageres beslutning om at fastlægge en passende landespecifik, tydelig og gennemsigtig tilpasningssti; fremhæver brugen af innovative værktøjer og teknikker såsom stresstest og stokastiske analyser til bedre at afspejle risiciene for dynamikken i den offentlige gæld (såsom rente-vækst-forskelle, gældssammensætning, demografi og bæredygtighed) og kvaliteten af de offentlige udgifter;

EU's ramme for samordning af finanspolitikken

35. opfordrer Kommissionen til under revisionsprocessen at overveje finanspolitikkens rolle i den europæiske økonomi med henblik på at afhjælpe de mangler, der allerede var konstateret i EU's finanspolitiske ramme før udbruddet ([29]), og også i lyset af pandemiens eftervirkninger;

36. opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvordan man kan fremme finanspolitisk bæredygtighed og kontracykliske regler, og til at overveje at forenkle rammen og forbedre Kommissionens autonomi i håndhævelsen af reglerne inden for en mere ansvarlig ramme med stærkere ejerskab; efterlyser endvidere klart definerede og gennemsigtigt udløste fleksibilitetsmekanismer, når denne fleksibilitet er velbegrundet, fordi den sikrer større effektivitet og troværdighed; understreger betydningen af en ramme, der sikrer samordning af finanspolitikken, tager ændringer i økonomierne og finansieringsvilkårene i betragtning og tager hensyn til medlemsstaternes særlige forhold og politiske målsætninger; mener endvidere, at EU's ramme for samordning af finanspolitikken bør gøre det muligt at fremme EU's langsigtede bæredygtige og inklusive vækst, samtidig med at der opretholdes sikkerhedsforanstaltninger mod risikoen hvad angår gældsholdbarheden;

37. noterer sig forslaget fra Det Europæiske Finanspolitiske Råd om, at EU's finanspolitiske ramme bør genopbygges på grundlag af tre principper: i) et gældsanker — dvs. et mål for gældskvoten og en landespecifik tilpasningssti i retning heraf, ii) en enkelt indikator for finanspolitiske resultater — dvs. en udgiftsregel for lande, hvor gælden overstiger målet for gældskvoten, og iii) en generel undtagelsesklausul, der understøttes af en udtalelse på grundlag af en uafhængig analyse og uafhængig rådgivning;

38. påpeger behovet for en realistisk og gennemsigtigt fastlagt landespecifik gældstilpasningssti med henblik på bedre at tilpasse sig landenes realiteter og afspejle graden af gældsholdbarhed i medlemsstaterne;

39. mener, at udgiftsregel med et loft ([30]) over de nominelle offentlige udgifter, når et lands offentlige gæld overstiger en vis tærskel, i overensstemmelse med forslaget fra Det Europæiske Finanspolitiske Råd kan sikre mere gennemsigtige finanspolitiske regler i EU; mener, at udgiftsloftets vækstrate vil afhænge af den forventede potentielle outputvækst, den forventede inflation og afstanden fra gældsankeret; bemærker, at gældsbetjeningsomkostninger og udbetalinger af arbejdsløshedsunderstøttelse (med uændrede satser) holdes udenfor, og at væksten i udgifterne justeres for virkningen af diskretionære ændringer i de offentlige indtægter (dvs. direkte og indirekte skattesatser);

([29]) Det Europæiske Finanspolitiske Råd (2018), årsrapport for 2018, september, og Det Europæiske Finanspolitiske Råd (2020), årsrapport for 2020, september.

([30]) Et loft for 3-5 år, som vil afhænge af den forventede potentielle outputvækst, den forventede inflation og afstanden fra gældsankeret.

Torsdag den 8. juli 2021

40. bemærker, at den landespecifikke kurs med medlemsstaternes ejerskab vil styrke troværdigheden og forbedre medlemsstaternes overholdelse af reglerne; bemærker endvidere, at den landespecifikke sti bør være resultatet af en gennemsigtig og omfattende økonomisk analyse og en drøftelse mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for rammerne af det europæiske semester, hvor det kan overvejes at høre Det Europæiske Finanspolitiske Råd og nationale uafhængige finanspolitiske institutioner, når det er hensigtsmæssigt;

41. understreger, at udgiftsreglerne har indbyggede automatiske stabiliseringsegenskaber ([31]); bemærker, at udgiftsreglerne har vist sig at være mere effektive med hensyn til at reducere procykliske tendenser i finanspolitikken ([32]); understreger betydningen af de automatiske stabilisatorer i lyset af de stigende usikkerheder; noterer sig endvidere Det Europæiske Finanspolitiske Råds henstilling om at oprette en kompensationskonto, hvor afvigelser fra den planlagte vækst i de primære nettoudgifter akkumuleres;

42. påpeger, at de måleparametre, der er en central del af rammerne for økonomisk styring, skal være lette at følge og kontrollere for de politiske beslutningstagere, så de bliver mere gennemsigtige og forståelige for både beslutningstagere og offentligheden; bemærker, at begreber som »outputgab« ikke opfylder disse kriterier; understreger, at i efterkriseperioden vil usikkerheden omkring et outputgab være endnu større end tidligere; mener, at den potentielle outputvækst ikke kan observeres og skal anslås, men at der er mindre sandsynlighed for, at den bliver genstand for revisioner end outputgabet;

43. foreslår ligesom Det Europæiske Finanspolitiske Råd, at Kommissionen i tilfælde af uforudsete økonomiske udviklinger fremsætter en henstilling om en generel undtagelsesklausul, som vedtages af Rådet og kan støttes af en udtalelse på grundlag af en uafhængig og veldefineret økonomisk analyse for at reducere kompleksiteten og bevare evnen til at handle i tilfælde af uforudsete omstændigheder; understreger ikke desto mindre i tilfælde af, at et uafhængigt organ er involveret, behovet for yderligere præcisering af sammensætningen af det uafhængige organ for at sikre objektivitet i bedømmelsen af reglerne, hvilket vil sikre dets uafhængighed og garantere, at processen ikke forsinkes;

44. understreger, at der er tendens til at skære ned på de offentlige investeringer, når de offentlige finanser kommer under pres; bemærker, at de nuværende økonomiske, sociale og miljømæssige udfordringer i EU navnlig kræver en målrettet indsats i forbindelse med social modstandsdygtighed, klimaændringer og digitalisering; fremhæver betydningen af EU's ramme for økonomisk styring med henblik på at sætte regeringerne i stand til at beskytte offentlige investeringer uden at bringe gældsholdbarheden i fare; understreger, at der skal gøres en yderligere indsats for at forbedre kvaliteten af de offentlige finanser; opfordrer til, at de reviderede rammer i højere grad skal have fokus på den offentlige gælds kvalitet; fremhæver, at kvaliteten af de offentlige finanser forbedrer landets langsigtede gældsholdbarhed og øger det langsigtede vækstpotentiale;

45. fremhæver Det Europæiske Finanspolitiske Råds synspunkt om, at visse klart afgrænsede bæredygtige vækstfremmende udgifter vil blive holdt uden for loftet for vækst i de primære nettoudgifter;

46. understreger, at staternes indtægter er en vigtig del af de offentlige finansers holdbarhed, og at deres stabilitet kan hjælpe med at sikre en troværdig strategi for reduktion af statsgælden; opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til yderligere at bekæmpe skattesvig, skatteundgåelse og skatteunddragelse samt hvidvask af penge; gentager, at effektive foranstaltninger på dette område fra medlemsstaternes side skaber tillid til styringen af de offentlige finanser; påpeger behovet for at sikre en ansvarlig udgiftspolitik for at undgå pres for at øge skatterne;

47. bemærker, at Det Europæiske Finanspolitiske Råd har været en stærk fortaler for at indføre en fælles finanspolitisk kapacitet på europæisk plan, som vil skabe incitamenter til bedre overholdelse af EU's finanspolitiske regler; bemærker endvidere, at andre institutioner såsom IMF og ECB har tilsluttet sig denne holdning;

([31]) Det Europæiske Finanspolitiske Råds »Assessment of EU fiscal rules with a focus on the six- and two-pack legislation«: »the net primary expenditure ceiling has a built-in automatic stabilising property: when actual output grows more slowly than at the trend rate of potential output, net primary expenditure growth will exceed the latter, while a rising expenditure to GDP ratio will help to stabilise the economy; vice versa, when actual GDP grows faster than trend, net expenditures will shrink as a share of GDP.«

([32]) C. Manescu, E. Bova (2021), »Effectiveness of national expenditure rules: Evidence from EU member states«.

48. glæder sig over initiativerne NGEU og SURE; understreger, at NGEU finansieres gennem gældsudstedelse garanteret af EU-budgettet; understreger, at EU-gældsudstedelsen ([33]) vil give et nyt udbud af europæiske sikre aktiver af høj kvalitet; opfordrer Kommissionen til at udnytte genopretningspakkens og SURE-instrumentets potentiale fuldt ud for at forbedre konvergensen mellem medlemsstaterne, fremme EU's politikker og mindske EU's sårbarhed over for økonomiske chok; bemærker, at de nuværende NGEU- og SURE-instrumenter er blevet udformet til at være midlertidige, og understreger betydningen af en gennemsigtig plan for tilbagebetaling af gælden i NGEU- og SURE-obligationer;

Overvågning af makroøkonomiske ubalancer

49. understreger betydningen af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer (PMU) med hensyn til at afdække, forebygge og tackle makroøkonomiske ubalancer i EU; noterer sig Den Europæiske Revisionsrets ([34]) konstatering af, at selv om PMU-gennemførelsesmekanismen generelt er godt udformet, er dens potentiale ikke blevet udnyttet fuldt ud på en måde, der sikrer en effektiv forebyggelse og korrektion af ubalancer; bemærker endvidere, at klassificeringen af medlemsstater med ubalancer mangler gennemsigtighed, at der mangler offentlig bevidsthed om proceduren og dens konsekvenser, og at henstillingerne ikke i tilstrækkelig grad fremmer politiske tiltag til afhjælpning af de pågældende ubalancer, navnlig i euroområdet;

50. opfordrer til en mere effektiv udnyttelse af rapporten om varslingsmekanismen, idet det noterer sig Kommissionens seneste tekniske revision af PMU-resultattavlen, og glæder sig over den detaljerede og omfattende analyse, som understøtter rapporten; insisterer på, at resultattavlen for proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer skal være fokuseret og strømlinet omkring meningsfulde indikatorer og tærskler, der mere klart definerer ubalancer i euroområdet, samt databaseret og gennemsigtig; minder om, at landespecifikke henstillinger er fremadrettet vejledning til medlemsstaterne; mener, at der skal opnås en bedre overholdelse af færre henstillinger, og at PMU-relevante landespecifikke henstillinger bør fokusere på politiske tiltag, der kan have en direkte indvirkning på ubalancer, og være i overensstemmelse med henstillingerne for euroområdet, når det er relevant;

51. mener, at klarhed og sammenhæng i samspillet mellem PMU og stabilitets- og vækstpagten er afgørende for at sikre, at deres mål bliver nået;

52. støtter i denne forbindelse Det Økonomiske og Finansielle Udvalgs forslag om at indarbejde overvejelser fra PMU ved fastsættelsen af ovennævnte udgiftsregel, hvorved lande med store underskud på de løbende poster på grundlag af gensidig aftale vil have et lavere loft for deres udgiftsmål, mens lande med et uforholdsmæssigt stort overskud over for udlandet vil have en højere nedre grænse for væksten i udgifterne;

53. opfordrer til større inddragelse af makrotilsynsmyndigheder for bedre at kunne identificere makroøkonomiske ubalancer ud fra et makrotilsynssynspunkt og af nationale produktivitetsråd for at øge den fælles forståelse af de makroøkonomiske udviklinger i PMU-processen;

Styring

54. understreger betydningen af EU's institutionelle ramme og fællesskabsmetoden med henblik på at fastsætte og effektivt håndhæve reglerne og sikre og styrke et stærkt politisk ejerskab og en stærk politisk ansvarlighed og understreger, at et svagt politisk ejerskab eller en svag politisk ansvarlighed på nationalt plan forværrer den manglende overholdelse;

55. understreger behovet for at styrke den demokratiske legitimitet, ansvarlighed og kontrol i rammen for økonomisk styring; mener, at ansvaret skal være placeret på det niveau, hvor beslutningerne træffes eller gennemføres, for at forbedre ejerskabet, således at de nationale parlamenter kontrollerer de nationale regeringer, og Europa-Parlamentet kontrollerer den udøvende magt på EU-plan; fremhæver derfor institutionernes rolle og understreger betydningen af at sikre en passende ansvarsfordeling mellem de forskellige institutioner i forbindelse med gennemførelsen af EU's ramme for økonomisk styring;

([33]) NGEU- og SURE-obligationer.
([34]) Særberetning nr. 03/2018: Revision af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer (PMU), Den Europæiske Revisionsret.

Torsdag den 8. juli 2021

56. minder om, at det europæiske semester er en veletableret ramme til samordning af budget-, økonomi-, social- og beskæftigelsespolitikkerne i hele EU, idet det støtter EU's mangeårige mål om bæredygtig vækst, bæredygtige offentlige finanser og opadgående konvergens; bemærker, at semestret siden oprettelsen er blevet udvidet til bl.a. at omfatte spørgsmål vedrørende den finansielle sektor og beskatning samt FN's mål for bæredygtig udvikling; bemærker, at EU for yderligere at styrke den økonomiske og sociale modstandsdygtighed skal leve op til principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder; minder om, at fremme af bæredygtig vækst indebærer fremme af finanspolitikker, der tager sigte på at opnå forsigtige finanspolitikker på mellemlang sigt og sikre finanspolitisk holdbarhed på mellemlang sigt, fremme socialt retfærdige strukturreformer, øge investeringerne for at øge vækstpotentialet og støtte en inklusiv omstilling til en bæredygtig og digital økonomi; understreger betydningen af et stærkere samarbejde i forbindelse med den politiske samordning mellem beskæftigelses- og socialministre og finansministre, navnlig inden for euroområdet; bemærker, at konceptet med det europæiske semester blev indført ved forordning (EU) nr. 1175/2011, som er en del af revisionen af EU's økonomiske styring, og at Kommissionens forslag om, hvordan semesterprocessen kan forbedres, hilses velkommen;

57. peger på manglende ejerskab som en af de største svagheder i det europæiske semester; bemærker, at udformningen af denne ramme skal indeholde et sæt langsigtede mål og retningslinjer på EU-plan, som koordinerer politiske valg, der afspejler nationale behov og prioriteter ordentligt, understøttet af en åben og inklusiv politisk dialog mellem EU og de nationale institutioner og interessenter; mener, at erfaringerne fra genopretnings- og resiliensfacilitetens forvaltningsstruktur giver en fantastisk mulighed for at blive brugt i forbindelse med nationalt ejerskab, fremme af EU's strategiske mål, bæredygtig vækst og landespecifikke henstillinger;

58. opfordrer til en behørig inddragelse af Europa-Parlamentet i processen med det europæiske semester; fremhæver vigtigheden af den fulde debat i fastlæggelsen af de overordnede mål og retningslinjerne;

59. minder om, at det i aftalen om bedre lovgivning gentages, at Europa-Parlamentet og Rådet som medlovgivere skal udøve deres beføjelser på lige fod, og at Kommissionen derfor skal behandle dem ens, og understreger de nationale parlamenters rolle og ansvar; påpeger, at Europa-Parlamentet i henhold til artikel 121 og 126 i TEUF hverken kan kontrollere eller ændre de henstillinger, der vedtages af Rådet inden for rammerne af det europæiske semester;

60. opfordrer til en strengere demokratisk kontrol på EU-plan og nationalt plan for at holde de nationale regeringer ansvarlige; understreger, at et stærkt politisk ejerskab eller en stærk politisk ansvarlighed fører til større overholdelse; opfordrer til videreudvikling af det interparlamentariske samarbejde, herunder konferencen i henhold til artikel 13 i finanspagten, for at give mulighed for omfattende og rettidige drøftelser, hvor det er nødvendigt;

61. anerkender betydningen af EU's makroøkonomiske dialog med henblik på at øge ejerskabet og forbedre politikkoordineringen, og opfordrer derfor til, at de styrkes gennem dialog på euroområdeniveau og nationalt niveau med repræsentanter for regering, arbejdsgiverorganisationer og fagforeninger, og at der på begge niveauer føres drøftelser med centralbankerne;

62. minder om, at det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet i overensstemmelse med lovgivningen kan invitere formanden for Rådet, Kommissionen og, hvor det er relevant, formanden for Det Europæiske Råd eller formanden for Eurogruppen til at give møde for det pågældende udvalg, samt medlemsstater, der er genstand for en specifik procedure for økonomisk styring;

63. understreger betydningen af gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og miljømålene i overensstemmelse med EU's forpligtelser vedrørende klima, miljø og bæredygtig udvikling; opfordrer indtrængende Kommissionen og Det Europæiske Råd til at tage hensyn til disse forpligtelser i Unionens økonomiske styring; opfordrer til, at der tages hensyn til den sociale resultattavle, som ledsager den europæiske søjle for sociale rettigheder, med henblik på overvågning af medlemsstaternes resultater i forbindelse med principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder; noterer sig Kommissionens initiativ til at bekræfte, at den reviderede sociale resultattavle vil være en del af den politiske koordineringsramme i forbindelse med det europæiske semester; noterer sig, at EU's ledere bifaldt de europæiske arbejdsmarkedsparters fælles forslag til et alternativt sæt indikatorer til måling af økonomiske, sociale og miljømæssige fremskridt, der supplerer BNP som et velfærdsmål for inklusiv og bæredygtig vækst; opfordrer til, at resultattavlerne i højere grad afspejles i politiske henstillinger;

64. mener, at tilpasning af de nationale finanspolitikker til EU's forpligtelser i henhold til Parisaftalen bør prioriteres, og at begrebet konkurrencedygtig bæredygtighed og dets fire akser, der blev fastlagt i den årlige strategi for bæredygtig vækst 2020, fortsat bør være de overordnede prioriteter i EU's langsigtede vækststrategi i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt; bemærker, at klimaet frembyder reelle og alvorlige risici for bæredygtigheden af medlemsstaternes finanspolitik;

65. er enig med Revisionsretten i, at de landespecifikke henstillinger i det europæiske semester skal udformes og gennemføres bedre ([35]); foreslår, at de politiske henstillinger indrettes bedre efter de kort- og langsigtede landespecifikke politiske mål;

66. glæder sig over de betydelige forbedringer af den rolle, som de uafhængige finanspolitiske institutioner spiller i den nationale budgetproces med henblik på at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden i finanspolitikken både gennem overvågning og uafhængige analyser; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de uafhængige finanspolitiske institutioner opfylder betingelserne for at opfylde deres mandater og opgaver, og understreger betydningen af at sikre disse institutioners ansvarlighed over for Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i relevant omfang;

67. understreger, at der med henblik på en bedre håndhævelse i medlemsstaterne bør tilstræbes et stærkt ejerskab over henstillingerne om den økonomiske politik, og at der i den forbindelse bør tilstræbes den rette balance mellem gensidig støtte, gruppepres, incitamenter og negative incitamenter;

68. glæder sig over vedtagelsen af den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelsen af nye egne indtægter;

69. opfordrer Kommissionen til yderligere at overveje udformningen og gennemførelsen af makroøkonomiske tilpasningsprogrammer, navnlig behovet for yderligere at øge gennemsigtigheden, ejerskabet og den demokratiske ansvarlighed i beslutningsprocessen med behørig inddragelse af interessenterne og Europa-Parlamentet; erindrer i den henseende Kommissionen og Rådet om sin holdning, som blev vedtaget på plenarmødet, vedrørende forordning (EU) nr. 472/2013;

70. bemærker, at medlemsstaterne efter et makroøkonomisk tilpasningsprogram også er under øget overvågning i det europæiske semester, og at der, hvor det er relevant, kan gennemføres dybtgående revisioner;

71. bemærker, at Eurogruppen og eurotopmødet er uformelle diskussionsfora i Rådet for Økonomi og Finans (Økofinrådet); opfordrer medlemsstaterne til at handle inden for fællesskabsrammen og sikre Europa-Parlamentets rolle som medlovgiver og dets ret til demokratisk kontrol;

72. opfordrer til, at Eurogruppen underlægges procedureregler, der øger gennemsigtigheden i beslutningstagningen og den demokratiske ansvarlighed; opfordrer til, at der skabes en gensidig forståelse mellem Eurogruppen og Europa-Parlamentet om, hvordan disse mål bedst kan nås; understreger betydningen af mekanismer, der giver medlemsstater uden for euroområdet mulighed for at deltage i drøftelserne, hvor det er relevant;

73. understreger behovet for, at beslutningsrammerne for EU's økonomiske styring er omfattet af fællesskabsmetoden;

74. understreger betydningen af en debat om økonomisk styring med borgere, civilsamfundsorganisationer og arbejdsmarkedets parter og en række interessenter på europæisk, regionalt og lokalt plan inden for rammerne af konferencen om Europas fremtid; udpeger i den forbindelse konferencen om Europas fremtid som et muligt forum for at overveje øget demokratisk legitimitet gennem en større inddragelse af Europa-Parlamentet med hensyn til at stille et offentligt og demokratisk forum til rådighed til at definere og håndhæve fælles EU-regler om samordning af den økonomiske politik;

o

o o

75. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Eurogruppen, Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

([35]) Den Europæiske Revisionsret